

נספח 3- דליים סדוקים:

לאישה סינית באה בימים היו דליים גדולים תלויים בשני צידי האסל שהיא נשאה על צווארה.

לאחד הדליים היה סדק בעוד שהשני היה מושלם והגיע תמיד מלא לייעודו.

בסוף הדרך הארוכה מן המעיין לבית, הדלי הסדוק מגיע מלא בחציו. במשך שנתיים תמימות הביאה האישה דלי וחצי מים לביתה. הדלי המושלם היה גאה, כמובן, בהישגים שלו. אך הדלי הסדוק, המסכן, התבייש במומו והיה אומלל כיוון שהצליח לבצע רק מחצית מייעודו. לאחר שנתיים של מה שנראה ככישלון מר, הוא פנה לאישה ליד המעיין ואמר לה: "אני מתבייש שהסדק שבי גורם למים לדלוף לאורך הדרך הביתה".

האישה הזקנה חייכה ואמרה: "האם שמת לב שיש פרחים בצד שלך של השביל ואילו בצד של הדלי השני אין? המום שלך מוכר וידוע לי מאז ומתמיד ולכן טמנתי זרעי פרחים בצד שלך ובכל יום כשאנחנו צועדים הביתה אתה משקה אותם. במשך שנתיים אני יכולה לקטוף פרחים יפים אלא כדי לקשט את השולחן. לולא היית כמו שאתה לא היה היופי הזה מעשיר את הבית."

לכל אחד מאיתנו מום מיוחד, אך הסדקים והמומים שלנו הם שעושים את החיים יחדיו מעניינים ומספקים כל כך.